

Evelyn Lauders helt store mærkesag er bekæmpelsen af brystkræft. Her er hun på vej til dette års Breast Cancer Research Foundations »Pink Party« på Waldorf Astoria i New York sammen med Elton John. Foto: Corbis/Steve Eichner

Et spørgsmål om skønhed

Hun står bag den kendte brystkræftsløjfe, har en viljestærk forretningssans og et blødende, filantropisk hjerte. Evelyn Lauders liv minder om en oplevelseskonto, der aldrig er blevet sparet på

AF ANETTE KRISTINE POULSEN

Først Oslo med aflysning, så ditto London og endelig blev New York byen, hvor Børsen Weekend fik et længe planlagt interview med Evelyn Lauder. Udsættelserne skyldes ikke alene hendes travlhed som senior corporate vice president i en af verdens største kosmetikkoncerner, men også at helbredet ikke længere lader sig diktere af kalenderbestemte aftaler med journalister.

Selvom den ukronede skønhedsdronning Evelyn Lauder har giftet sig ind i en verdensberømt familie, er hun kendt for at sætte sine egne mål og nå dem – med venlighed, pli og en pæn sjat af det salgsgen, som svigermoren, Estée Lauder, blev mangemilliardær på.

Salgstalent eller ej, så fylder hendes stemme rummet på 40. etage i Lauder-dynastiets hovedsæde på hjørnet af 5th Avenue og 59th Street, hvor hun indleder med at sige, at hun er smigret – til trods for at hun gennem årtier har siddet i et utal af interview med magasiner og aviser som

The New York Times, Vogue og Harpers Bazar. I løbet af de første 60 sekunder skaber hun præcis den stemning, der kendetegner mødet med en gammel, kær bekendt. For endelig sidder vi der. Hun med et nærvær og en afslappet korrekthed, der straks får hende til at tale om Danmark. Landet, som står hende nær, og hvor hun har gode venner. Og landet, hvis dronning hun har mødt op til flere gange – ikke at hun selv bringer det på bane, men det var en god avishistorie, da Evelyn Lauder under en privat middag i begyndelsen af 1990'erne med amerikansk uimponerethed tillod sig at gå før dronningen.

Også Magasin kunne åbne på en helligdag, fordi hun (fru Lauder, ikke dronningen) manglede strømper – og dermed beviste værdien af at være en kvinde med brugbare forbindelser.

Slog følge med ægtemanden

Der skal sandsynligvis også noget til at stoppe kvinden, der ikke tøver med at indrømme, hvorfor hun i slutningen af 1960'erne følte sig pisket til at gå ind i familievirksomheden.

»Min mand, Leonard Lauder, havde vanvittig store visioner for firmaet, som betød omfattende rejseaktivitet. Havde jeg ikke kunne følge med ham rundt i verden, ville vi være gledet fra hinanden – og han havde været sårbar over for de mange kvindelige tilbud,« ler hun med alvorens undertone om det at beskytte sine interesser.

Evelyn Lauder var teenager, da hun mødte sin kommende mand og flyttede direkte fra forældrene ind i ægteskabet. Sammen blev de med årene det mest prominente Lauder-par i New Yorks sociale og filantropiske kredse.

For udenforstående må det have virket som en stor udfordring at gå i fodsporene på en så magtfuld og dominerende svigermor som Estée Lauder, for Evelyn Lauder var først skolelærer og tilbragte derefter sine første år i ægteskabet som den opofrende mor for to drenge. Men det siges, at Estée Lauder varmt værdsatte sin ældste søns valg af hustru.

»Som underviser var jeg vant til, at tingene foregik i et tilforladeligt tempo, men hos min svigermor hed det: *Get it done yesterday*,« husker hun om firmakulturen, hvor intet kunne vente. ►

Evelyn Lauder (tv.) med sin svigermor, Estée Lauder, der grundlagde milliardkoncernen af samme navn.

... Et spørgsmål om skønhed

Fik man en opringning og var forhindret, blev der ringet tilbage i løbet af fem minutter. Breve blev besvaret samme dag, og manglede et stormagasin varer, tog den, der modtog sagen, sig også af løsningen.

»Hendes hurtighed var imponerende, hvilket konkurrenterne også bemærkede, men samtidig var hun meget, meget charmerende, entusiastisk og forblev min største inspiration,« fortæller Evelyn Lauder, som ikke følte sig under pres i det tætte forhold til svigermoren.

»Nej, hun stressede mig aldrig. Derimod var det et problem for mig, at vi altid talte forretning i familien. Det blev for meget,« siger hun om den følelse af tomhed, det gav at isolere sig fra New York Citys udbud af litteratur, teater og musik:

»Heldigvis forstod min mand mig, og vi tog stærk kulturel revanche.«

Hun rømmer sig og holder en kort pause, inden vi skifter spor.

For ud over familielivet, der tæller mand, to voksne sønner og fire børnebørn, er kernen af hendes interesse og arbejdsliv skønhed.

Alle kvinder har potentiale

Hun mener, at alle kvinder har et potentiale til at blive endnu mere attraktive med de muligheder, som blandt andet Lauder-familien tilbyder.

»Men selvfølgelig er der to versioner af skønhed. Den indre og den ydre. Og vi ved alle, at smukke sjæle automatisk gør folk skønne,« siger hun, men påskønner alligevel den ydre skønhed, der kan købes for penge, og som i dag er mere kreative og forskellige i forhold til Evelyn Lauders unge dage.

»Dengang var der blot én opskrift på at være chic. Håret kunne kun sidde på én bestemt måde, og det samme gjaldt makeupper,« siger hun og vurderer, at skiftet er sket i takt med kvinders øgede selvbevidsthed.

Det ændrer dog ikke på, at hun aldrig selv forlader sit hjem uden hverken mascara, kamuflage under øjnene, foundation og rødt på kinderne:

»Makeup giver mig mere selvtillid og en god følelse af at være klar til at møde dagen.«

Evelyn Lauder har forskellige roller både i og uden for firmaet. Blandt de interne rangerer det, kosmetikindustrien kalder for træning, højt på hendes prioritetsliste – et begreb der ikke skal forstås som en sveddrøppende disciplin, men som undervisning af personale. Også de kvinder og mænd, der shopper skønhed, vil hun have salgsfingrene i.

Evelyn Lauder om:

Skønhedstips: »Rens ansigtet morgen og aften, og husk altid solbeskyttelse og tilstrækkelig søvn. Derudover er jeg stor fan af hudplejeprodukter med indhold af retinol (A-vitamin).«

Favoritprodukter: »Perfectionist Wrinkle Lifting Serum Corrector« og »Advanced Night Repair.«

Den pink sløjfe: »I 1992 udviklede jeg sammen med daværende redaktør for magasinet Self den pink sløjfe, som skulle blive et verdenskendt symbol på, at kvinder skal huske at undersøge sig selv – i dag uddeler vi mere en 80 millioner af dem i 60 lande.«

Udmærkelser, som pryder væggen: »Jeg er stolt af dem alle – lige fra Hall of Fame Lifetime Achievement Award (2006) til Philanthropist of the Year Award, The Greater New York Chapter og National Society of Fund Raising Executives (1993).

Brystkræft: »Mit mål er en verden uden brystkræft. Vi vil finde en helbredende behandling, og når det sker, har The Breast Cancer Research Foundation heldigvis ikke længere en eksistensberettigelse.« AKP

»Jeg besøger ofte stormagasiner, fordi jeg elsker den direkte kontakt med kunderne. Her står jeg aldrig bagved disken, men foran så vi er på niveau,« fortæller hun om dialogen, der giver en øjeblikkelig fornemmelse af alt fra landets finansielle temperatur, til om emballeringen fungerer. Det var også foran disken, hun en dag opdagede, at personalet ikke optrådte korrekt nok over for kunderne.

»Hvis en kvinde kommer til vores stand, er der altid en grund til, hun er der. Vi skal derfor møde hende med ekstrem venlighed og aldrig et »kan jeg hjælpe Dem?«,« siger Evelyn Lauder, som mener, det spørgsmål oftest vil få folk til at ryste afværgende på hovedet.

Derimod skal man som kunde møde en Lauder-person, der er velinformeret, ikke-aggressiv og som altid evner at få øje på noget positivt, så det er ros og anerkendelse, der bliver indgangen til dialog. At Evelyn Lauder elsker (salgs-)dialogen med kvinder, lægger hun ikke skjul på, og da størsteparten af medarbejderstaben på 32.000 ansatte er kvinder, blev hendes livsprojekt – og måske det, hun er allermest kendt for – også målrettet kvinder. Nemlig kampen mod brystkræft.

I 1993 skabte hun »The Breast Cancer Research Fund« (BCRF), hvis formål er at bekæmpe den sygdom, der er blevet til en epidemi for amerikanske kvinder. Siden har hun sammen med tilhængere indsamlet 220 millioner dollar til forskning i brystkræft.

»Der fandtes mammografi og støttegrupper, men næsten ingen forskning, da vi begyndte,« siger hun og fortæller, hvor inspireret hun dengang blev af aids-kampagnen.

Den pink sløjfe

For netop her var den aggressivitet, som gjorde, at ingen sad aids-problematikken overhørig.

»Når det gjaldt aids, blev der eksperimenteret med mange nye vacciner, og aktivisterne gik direkte til forskerne og tilbød sig som forsøgskaniner, for hvis ikke der skete noget, ville de dø alligevel,« husker hun og fortæller, at brystkræft dengang var tabu i USA.

»I magasinerne kunne vi måske læse artikler om plastikkirurgi, men aldrig om brysters sundhedstilstand,« fortæller Evelyn Lauder, som i 1992 tog initiativ til den pink sløjfe – et symbol på, at brystkræft skal på agendaen.

Evelyn Lauder kender mange kvinder, der har været og er berørt af sygdommen, men den har ikke slået ned i hendes nære familie:

»Der er adskillige tilfælde på min mands side, hvor kusiner er ramt, men ikke i min familie, hvor der til gengæld har været andre former for kræft,« fortæller hun.

Det er ikke, fordi trætheden ses, men stemmen afslører, at Evelyn Lauder har talt sig træt. Hun kan dog ikke dy sig for afslutningsvis at kommentere på forpligtelsen til at gøre noget i sager som f.eks. brystkræft.

»Hvis man øjner et overset område, hvor behovet skrider til himlen, så gør noget. Jeg er taknemmelig for, at selvom der var karriere og familie, så havde jeg lysten og overskuddet.«